

ביקורת ותיאטרון

במדור "אנשים" (העולם הזה 1306) התפרסמה ידיעה על אינצידנט שאירע בין הכתבת סילבי קשת לביני. אשתמש בידיעה זו כבעילה להסבר האינצידנט ולהסקת כמה מסקנות מהסיבות שגרמו לו.

האינצידנט החל כשהסברתי לנבחרת קשת את דעתי על כמה דברים חסרי אתריות ש"הופיעו במדורה. הדברים שאמרתי נאמרו בחריפות, אבל התייחסו לעניין זה בלי ייחסו כתוצאה מי

זוהר

התנהגותה הפזיזה של הנבחרת קשת, שי איברה את עשתונותיה. נישתנתה רמת השיחה ואז, בהתאם לשיחה שנוצרה, הי סחתי כמה דברים שלא התייחסו עוד לדברי הנבחרת קשת בעתונה, אלא אליה עצמה.

כמובן שאין בכך הצדקה לשינוי נושא השיחה, אבל לפחות יש בזה הסבר באיזה תנאים אירע.

האינצידנט הזה אינו מיקרו, והסיבות שגרמו לו הן קבועות, שרירותיות וקיימות.

נידמה לי שאחד מקנייהמיה היכוויים של עתונות הנהנית מחומש פנימי (שאינו החומש הנקבע על-ידי החוק), הוא באיזו מידה היא שומרת על הפער שבין מסירת אינפורמציה לבין מסירת הערכה.

ברגע שהערכה והאינפורמציה הודרות זו לתחומה של זו, המתח פתוח לעתונות להיות מכוונת על-ידי אינטרס כלשהו, ולו גם הנעלה ביותר, וסרנע זה הוא אינה יכולה ליהנות יותר מן החומש לומר ש"באופן ממש יותר איני מתכוון לומר ש"לא יתכן מאמר עתונאי, אשר בו נימסרת אינפורמציה מסוימת ומוסקת ממנה הערה כה זו או אחרת. מה שנאמר הוא, שכאשר נימסרת הערכה מסוימת כאילו היא אינפורמציה נרידא — מתקיימת אחיזהעניינים מכוונת.

בשטח הביקורת התיאטרונית, וביחוד בי שטח הרכילות של מאחורי הקלעים, משתררת המקרות נמורה כמה שנוגע לשמירה על הפרע הזה. במאות מיקרים מחליפים מבקרי תיאטרון למיניהם את המשפט האינפורמטיבי הפשוט: "ההצגה לא מצאה חן בעיני", במשפט הערכה: "הצגה לא טובה." בעור שהמשפט הראשון מספר רק על טעמו האישי של המבקר ואינו מחייב שום תוספות, הרי המשפט השני מחייב את הוכחת ההערה כה שהובעה בו. ברוב המיקרים חסרה ה"הוכחה".

במקום לומר: "לא הבנתי את המחזה" פשוט: "המחזה מבולבל." בלי לנסות אפילו לעמוד בשימה הקשה ולהוכיח על פי איזה קנה-מידה של סדר ניקבע, שהמחזה מבולבל. אפשר היה להביא עוד עשרות דוגמות כיצד הערכה חודרת לתחום האינפורמציה ובצורה כזאת האינפורמציה מסתלפת והי הערכה נישארת בלא הוכחה.

בשטח הרכילות התיאטרונית המצב נרוע ביותר. רכיילאי התיאטרון מערכבים את טעמם האישי עם קורט של אינפורמציה הי קלוטה מן האוויר ויחד עם ההערכה, המבור סכת על שבירי רעיונות שנשאבו מאיזה ספר ביקורת לועזי, הם מנישים תבשיל המורכב מתצאייאמת, רבע-אינפורמטיבי ורבע-שקר-מכוון.

כל זמן שאנשים אלה לא יבינו שעומדת בפניהם ברירה אחת: או למסור אינפורמציה — ואז לעמוד מביחן העובדות, או למסור הערכה מבוססת — ואז לעמוד בביקורת ההוכחה, לא תיוותר ברירה בידי אנשי התיאטרון אלא להגיב על אי-היושר וחוסר ההיגיון באמצעים שעומדים לרשותם. אורי זוהר, תל-אביב

חתולותיים פלום אחת

הננו מתכבדות בזה להצטרף למיפמוזיון ההתוליעכברי האינסופי, המתנהל במסדר זה, ושהדיו שכלו לאחרונה.

השקפותינו משתקפות יפה מתור התמונה. זוהו גולדרט (עם מיצי ופ סי), תל-אביב מיצי, פוטי וחזה גולדרט — ראה תמונה.

אל תשוויצו!

כרגיל הינכם זוקפים לעצמכם זכות ראשונים לכל. במדור "קורא יקר" (העולם הזה 1303), הכרוחם עצמכם כמסביעי המונח "הללו" או רבותי, הרי "קול רמשק" כבר הודיע פעמים רבות לפני כן כי "כל הללינו חורו בשלום"...

אליק מג, גבעתיים

כפר-סבא

סמל ההתקדמות וההתפתחות הדינמית של ישוב ותיק, ששמו הולך לפניו, ובו המפעל הגדול למזון ניים

גופיאור

קהל הצרכנים התרגל לדרוש "כפר סבא" בהתכוונו למזרון גומאור, בעל

תעודת אשור

לאמיתות

גופיאור

כפר-סבא

מנוי שנתי עבור העולם הזה

בארץ וכל ארצות תבל, בדאר רגיל:	30 ל"י
בדאר אויר:	35
לכל ארצות אירופה (כולל תורכיה), פרט ומושבת הכתר עדן	45
לדרום אפריקה, חבש, ליבריה, ניגריה, ר"ד דסיה, גאנה, בורמה, סיאם, אריתריאה	55
והפיליפינים	55
לארצות-הברית, קנדה, קובה ומכסיקו	65
לארצות דרום אמריקה ויפאן	75

למען שרשי שערותיך חפוף ב"אליקסיר 2" בקבוקון ב-75 אגורות